1846.

LISSINGSCHE COURANT.

Maandag 12 October.

[...] uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien [...] geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven [...], behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

DE LIBERALE PARTIJ.

I.

[...]lukkig Nederland, dat door geene staatkun[...]artijschappen verdeeld wordt! Gelukkig [...]atie, die door eendragt verbonden, onder [...]Goddelijken zegen, eene rust smaakt, die weinig volkeren genieten en die ze vroe[...]zoo menigwerf ontberen moest! en wat er [...]er volgt." — In dien toon leurden de man[...]an het behoud voort, zoo dikwijls ze de gemeente in slaap wilden wiegen en wijs [...]en te maken dat er in ons landje maar [...]partij moest bestaan, en dat die partij [...]kelijk de goden van het budget, in al hun [...]en laten, moest bewonderen en aanbidden. [...]llendig Nederland! Gezonken natie!" ant[...]den wij dan telkens, wanneer een of an[...]d dat oude deuntje teemde; « wee het [...]cht, waar dat *lydelyk berusten* en dat [...]*ol vertrouwen* niet het gevolg is eener vaste [...]tuiging dat de weg, dien de regering volgt, [...]re is, en de eenige, die leidt tot ont[...]ling van volksgeluk; maar, waar die [...]bare eendragt slechts een blanketsel is [...]algemeene onverschilligheid omtrent de [...]gen van het gemeene land; en waar dat [...]lgemeene ministerialisme niet bewijst dat [...]stelsel door onze bewindslieden gevolgd [...] goedkeuring wegdraagt, maar veeleer [...]eken is der apathie en slaperigheid van [...]rgerij."

[...] begint er zich een teeken van leven en [...]g te vertoonen; er vormt zich hoe lan[...] meer eene zelfstandige partij tegen de [...]g: de *liberale party, de party der grond[...]rziening.* — Tijdens de grondwets-herzie[...]1840 constitueerde zich haar kern; eenige [...]kelijke stemmen deden zich in de verte[...]rdiging hooren, en spraken een ernstig [...]an waarschuwing; voor allen Mr. Thor[...] hoogleeraar aan de Leidsche academie. [...]k met kennis van zaken, want hij had [...]dwet jaren lang beoefend en ze aan de [...]en instellingen van het beschaafde Europa [...]; de grondwet had de toets der weten[...]iet kunnen doorstaan, en de heer Thor[...]ot de overtuiging gekomen dat grondige [...]ingen in de practijk onmogelijk was, [...]g de *regel*, dien men volgen moest, ge[...]bleef, stelde vóor, dien regel van alles, [...]dwet, ook het eerst van alles te herzien [...]rbeteren. — Vergeefsche poging; weinige [...]ich aan; de behoudende partij, die veel [...]ene gebrekkige, *maar mits oude*, grond[...] eene nieuwe, al ware ze dan ook nog [...]*treffelyke* grondwet had, gaf zich de [...]niet de voorstanders van vooruitgang te [...]n, maar overstemde hen eenvoudig. — [...]isterie verkreeg zijn zin.

[...] ging men op den ouden weg voort; [...]op tekorten, leeningen op leeningen, [...]p lasten, alles als van ouds; de behou[...]rtij was consequent en de natie geduldig.

Het kon niet missen of dit gedrag der regering moest ten verderve leiden. — Ieder, die niet bepaald zinneloos was, besefte dit, maar de minsten stelden belang genoeg in hun vaderland om hunne overtuiging openlijk te doen kennen, en nog minder, onder eene natie die zoozeer aan lijdelijke gehoorzaamheid gewoon was, hadden den *moed* zich openlijk tegen het stelsel der ministers te verklaren.

Zoo sukkelde men nog *drie* jaar voort; eindelijk waren ministerie en Kamer ten einde raad. — Alles was in volslagen verwarring en het bankroet stond voor de deur. — De schatkist beroofd en berooid, zoo als men het in de Tweede Kamer uitdrukt; de belastingen, met hoe veel kunst- en vliegwerk ook opgedreven, bragten telken jare minder op; het nationaal vermogen verminderde dagelijks; alles ging achteruit, behalve de *schuld*.

Met de gewone palliativen was niets meer uit te rigten; de eene minister vóor, de andere na, stelden afdoende maatregelen voor (dat was toen zoo het *mode-woord*,) maatregelen die geen van allen iemand bevredigden, omdat zij geen van allen *iets afdeden*. — Men zat bitter verlegen te 's Hage; doch de heer Rochussen vond den heer van Hall uit, welke heer van Hall weer op zijn beurt de *vrywillige leening* uitvondt, en .... het land was gered!!

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad VLISSINGEN;

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden: dat van heden af tot den 31. dezer maand, de Patentbladen voor de dienst van 1847, volgens art. 25 der wet van den 21. Mei 1819, (Staatsblad No. 34), ter Stedelijke Griffie zijn verkrijgbaar gesteld en dat de tijd, tot afhaling is bepaald, dagelijks van 's morgens 10 tot des middags ten 12 ure.

Wordende de belanghebbenden mits dien aangemaand, zich ter bekoming hunner Patenten binnen den bepaalden tijd aan te melden, met overlegging van de reçu welke aan hen voor de ontvangst van het billet van aangifte is afgegeven; — zullende zoodra die tijd zal verstreken zijn, de Patenten, overeenkomstig de bepalingen der wet, aan de woningen der belanghebbenden tegen betaling der vastgestelde contributie worden bezorgd.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

Vlissingen, den 9. October 1846.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Een Hongaarsch dagblad behelst een tooneel-biljet, dat te Sziget was aangeplakt geweest. De prijzen der plaatsen waren bepaald als volgt: « De eerste volgens den wil der edele beschermers; de tweede volgens de middelen der toekijkers; de derde zooveel men zal willen. De vertooningen zullen beginnen zoohaast het publiek voltallig zal wezen, en zullen eindigen, wanneer het genoeg zal hebben."

FRANKRIJK.

— Drie jongens, gekleed als collegianten, werden den 6. dezer door de gendarmen naar de prefecture van policie gevoerd, en schenen, terwijl zij de straten van Parijs doorgingen, zeer beschaamd te zijn, zich aldus begeleid te zien.

Voor verschillende kleine misdrijven, waren deze kinderen, in hunne kostschool bij Parijs, gedurende de vacantien in straf gezet. Het schijnt dat de eenzaamheid hunne inbeelding aan het werk zette, en dat de droefheid hun naar het hoofd steeg

Hoe het ook zij, zij vormden het ontwerp om in Havre scheep te gaan, en in de nieuwe wereld eenig onbewoond eiland te gaan zoeken, in hetwelk zij eene nieuwe republiek zouden stichten. De ten uitvoerbrenging van dit plan, werd welhaast begonnen.

De kleine waaghalzen sprongen, op eenen nacht, over den muur der kostschool en begaven zich op weg. Maar de middelen waarover zij konden beschikken, waren niet in evenredigheid met de grootte der onderneming. Al hun spaargeld bijeen gezameld en twee oude broeken en een latijnsch woordenboek verkocht hebbende, hadden zij met hun drieën slechts eene som van negentien francs. In een dorp boven Mantes, waren zij zonder geld, en niemand wilde hun krediet geven. Zij hadden honger... O! toen begonnen zij naar de boonen der kostschool te verlangen. Hun moed kon zulke beproeving niet weêrstaan. Zij verhaalden al weenende hunne geschiedenis aan een gendarm dien zij ontmoetten, en zij werden, van brigade tot brigade, naar Parijs overgevoerd,

De familien, die dadelijk berigt ontvingen, zijn hunne kinderen komen terug vragen. De moeders hebben de kracht niet gehad, zich streng te toonen tegen deze kleine vlugtelingen; zij werden gekust, stortten tranen, beloofden veel voor de toekomst. *Léon G....* de oudste der bende, had een papier bij zich, op hetwelk het plan der reis geschreven was. Men las er onderanderen het volgende: « Wij zijn in Guadeloupe, waar ik mijne kleine nicht *Jenny* zal zien. — Wij vertrekken van daar in een sloep, om eene ontdekkingsreis te doen. — Wij heeten ons eiland, het *Eiland der Vacantie.* — Ik schrijf aan moeder, dat het onnoodig is, mij te zoeken. — Wij bouwen drie hutten met eenen muur rondom. — Wij loten wie er president zal zijn van onze republiek.

— Een koopman van Saint Quentin heeft bij zijn overlijden eene genoegzame som nagelaten, om alle twee jaren zestig grijsaards van eene volledige winterkleeding te voorzien.

BELGIE.

— De militaire gevangenis van Aalst bevat thans *elf honderd* veroordeelde soldaten, dat is het dertigste deel van het werkelijk leger.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 7. October. De Advocaat-Generaal *Deketh* heeft geconcludeerd tot verwerping van het beroep in cassatie, in zake de *Vlissingsche Courant.*

— De Hooge Raad heeft, bij arrest van heden, het beroep in cassatie van *A. van Bevervoorde*, schrijver van *de Asmodée*, tegen een arrest van het Hof in Zuid-Holland, *verworpen.*

— Men verneemt thans dat door Z. M. tot minister van binnenlandsche zaken benoemd is mr. *L. N.* graaf *van Randwyck*, vroeger gouverneur der provincie Drenthe en sedert kort gouverneur der provincie Gelderland.

's HERTOGENBOSCH, den 5. October. Dat de plannen voor den Zeeuwsch-Limburgschen spoorweg tot stand komen is eene waarheid; dat dezelve reeds in 1850 in werking zal wezen, valt niet te betwijfelen, doch of het stations-gebouw wel in deze stad op St. Jacobs Kerkhof zal opgerigt worden en alzoo de spoorweg door de stad zal komen,

[...] SMOKKELAARS VAN PENMARCK.

(Vervolg van onze vorige.)

[...]tenant klom naar beneden, om over de voorwaarde [...]af te gaan spreken. Toen schitterde eene woeste [...]het gelaat van Jago. Hij zag mijnen afgezant van het [...]voeten aan, kruiste zijne armen over zijne borst, [...]at hij te zeggen had. Daarna lachtte hij, maar het [...]e lach, een lach, die mijne borst deed koud worden, [...]aal van een zwaard."

[...] don Ferdinand VII, antwoordde hij met verach[...]met geene verraders in onderhandeling; maar somtijds [...] genade. Ga Calvina zeggen, dat indien hij in vijf [...]penen niet nederlegt, het bloed dezer twee ellendigen [...] brave Spanjaarden zal wreken, welke zich opofferen [...]raffen."

[...]behoorde aan mijne familie, maar ik kon zonder [...]ming, mijne krijgsmakkers niet aan de wraak van den [...]llen; ik riep dus de opperhoofden van mijn klein [...] Wij hielden raad, toen eene zachte stem in onze ooren klonk, met eene bede:

« Mijn Esteban! heb medelijden met ons," zeide zij, « en indien gij wist! Men heeft onze oogen geblinddoekt, men heeft ons doen nederknielen, en monniken hebben ons deze verschrikkelijke woorden gezegd: gij moet sterven! Ach, red onzen vader: tien moordenaars hebben hunne geweren op ons gerigt. Esteban, Esteban! een woord van u, onze beul heeft het beloofd, en wij zullen vergiffenis krijgen."

Jago, mijne liefde voor Carmel kennende, had haar aan den voet van het fort laten brengen, om op onze beraadslaging eenigen invloed uit te oefenen. Zij rigtte naar mij hare oogen vol tranen op, strekte hare armen naar mij uit, die blaauw werden onder hunne boeijen. Hare schoone lokken golfden over hare schouders, hare kleederen hingen om hare schoone gestalte, als die der maagden van Murillo.

Mijne vrienden weenden.

« Ga naar Jago," zeiden zij mij. « Laten wij allen sterven; indien het zijn moet; maar genade voor de grijsaards en de kinderen."

Eene poos zweeg Esteban; weldra ging hij in dezer voege voort.

« Ik weet niet, welk eene dwaze, zelfzuchtige vreugde zich op dat oogenblik van mijne ziel meester maakte. Het leven van deze tweehonderd mannen, die zich voor het leven van mijnen vader en Carmel opofferden, nam ik zonder bedenken, zonder naberouw aan. Ik begreep het geluk van alleen aan zichzelven te denken, van alleen voor zichzelven te handelen. Ik vloog naar mijne zuster, welke hare wachters terugvoerden: Bandeira verscheen.

Toen ik hem onder mijn bereik zag, evenaarde in mij de wraak, de vrees. Hij giste zulks. Gelijk de stier en de toreador, welke door den slagboom gescheiden zijn, bedreigde ieder onzer zijnen vijand. Onze handen omklemden het gevest van onze dolken, en wij rilden, dat wij er geen gebruik van konden maken."

« Jago! gij zijt de sterkste. Wat eischt gij?"

« Gij zult dit nest verlaten in uw hemd, ongeschoeid, en den strop om den hals, en gij zult eene eerlijke boete voor uwen opstand voor mij doen"

« Nooit, nooit!" zeide ik, terwijl ik de toppen mijner vingers beet.

Bij deze woorden keerde Bandeira zich naar zijne beulen. Carmel lag weder op hare knieën voor hen. Het monster gaf een teeken, ik zag de geweren aanleggen...

« Houd op, houd op!" riep ik als zinneloos voor den ellendige nedervallende; « Jago! ik haat u; dood mij, maar spaar dezen zwakken grijsaard, dit arm meisje. Bij de ziel van uwen vader, heb medelijden met hen, heb medelijden met mij."

« Ha!" zeide hij met gesloten tanden en bevende lippen, « gij zijt dus bevreesd, ontembare Esteban!

blijft eene groote vraag.

De [illegible] te onteigenen gronden zouden zoo veel bedragen, dat men de stad hierin wil laten te gemoet komen, en of zij zich eene zoo aanzienlijke geldelijke bijdrage zoude getroosten, valt, naar de loopende geruchten af te leiden, zeer te duchten.

Men wil, zegt men, het stations-gebouw 1000 ellen van de stad, te Vught bij het Fort Isabelle, uithoofde van mindere kosten plaatsen, alhoewel St. Jacobs Kerkhof als de geschikste plaats, bij de opneming is voorgekomen.

Wij hopen, dat dit gerucht niet bevestigd, en onze stad alzoo voor eenen totalen ondergang beveiligd worde, daar anders Vught, de stad — en 's Bosch, Vught, zoude worden.

GEMENGDE BERIGTEN.

De hongerige Ieren krygen Engelsche kogels in 't lyf. — Ook te Parys hebben volksoploopen plaats, ten gevolge der verhoogde broodpryzen. — Het garnizoen van Brussel heeft, getrouw aan de nationale trek van naapery, een spiegelgevecht gehouden, voorstellende de door den generaal Bugeaud by Isly in Algerie behaalde overwinning. — Voortaan zullen de trompetters tot ieder korps kavallerie behoorende, zich onderling kunnen vereenigen om muziek te maken, doch in dienst zal niets dan dienst mogen geblazen worden. De illusie is van de kavallerie dus ook al weggenomen even als van de infanterie en van de geheele natie. — In Suriname heeft men 8 maanden droogte gehad en veel geldgebrek, eindelyk kwam de regen, maar de kontanten worden nog verwacht. — Koningin Victoria heeft gebeden uitgeschreven tegen den hongersnood in Ierland!! — Min. Baud zal met permissie 't Leopoldsordeteeken (groot kruis) openbaar mogen dragen. — Z. H. de paus wil geene audientie meer aan vrouwen verleenen, als zynde hy sterk tegen keukenpraatjes, enz. — Men zegt, dat de nieuwe Ryksdaalders met eene versmelting worden bedreigd; hebbende elk dier stukken eene innerlyke waarde van f 2,53. — In Groningen, Drenthe en Vriesland zyn trek-sprinkhanen ontdekt. — De heer K. van Hulst betuigt zyne gevoeligheid voor iedere deelneming in zyn bitter, onverdiend lot, doch berigt dat de onnoozele kinderen, welke zoo roerend figureren in het adres van den heer van Vliet aan den koning, de zyne niet zyn, dewyl hy nog niet met kroost gezegend is.

INGEZONDEN STUKKEN.

Aan de Rabbijnen-vergaderingen.

NAAR HET DUITSCH.

Buitengewone strijdkrachten bewegen zich thans in het gebied der kerk. Tijdvakken als de onze gaan van den ommekeer eener geheele wereld zwanger en worden door de gewigtigste ontknoopingen in de geschiedkundige ontwikkeling des menschelijken geslachts gekenmerkt. Hun hoofddoel bestaat, om het edelste goed, waarheid, licht, geestbeschaving en veredeling deelachtig — en tot het gemeenschappelijk eigendom van tijdgenoot en nakomelingschap te maken. Op ieder, welke de heilige roeping gevoelt tot het bereiken van zulk een verheven doel zijne krachten te leenen, berust de pligt, het denkbeeld der godsregering, om welks verwezenlijking onze eeuwgeest zich beweegt, met ijver te doorpeinzen en den uitslag zijns navorschens aan anderen mede te deelen. Ook wij vinden ons door zulk eene roepstem aangespoord. Wij houden het voor gewis, dat de invloedrijke beweging des geestes, die het gewijde priesterpaar RONGE en CZERSKI in de katholieke kerk deed ontstaan, de diepste gevoelen en de vurigste verlangen van een deel der duitsch-joodsche bevolking heeft opgewekt en hare hartewenschen heeft verlevendigd, om eenmaal de kerk harer voorvaderen verfrischt en verjeugdigd te zien. Het Rabbijnsche Jodendom en de pausselijke kerkregering kunnen met regt geacht worden op een en dezelfde grondslagen te steunen, want beide hebben de verloochening van het menschelijke verstand ten doel. Even als het rabbinismus zich aan eene zoogenaamde goddelijke overlevering onwrikbaar vastklemt, laat ook Rome's leer evangelie en traditie hand aan hand gaan. Geen wonder dus wanneer de innigste wensch, eenmaal van den Talmud, zijn papieren god verlost te zijn, de geheele ziel van den verlichten jood vervult. Ook de helderdenkende belijder van het katholieke geloof wenscht zich gaarne van zijn vleesch- en beenen-paus ontdaan. Het valt daarenboven niet te ontkennen, dat, gedurende de drie laatstverloopene jaartientallen, voor den nadenkenden Israëliet, een licht tot onderzoek aan den beneveldeu hemel zijner godsdienst is verrezen. Beschaafde en verstandige Israëlieten begonnen sedert lang de kluisters te verbreken aan welke, over het algemeen, de geest hunner geloofsgenooten gebonden was; zij wisten het ware van het valsche te schiften. Zij hielden zich overtuigd dat zekere instellingen door *menschen* uitgedacht, op niets anders tuk waren dan die geest in het evenbeeld Gods uit te dooven, hem koel en onverschillig voor de w[illegible]id te maken en in de ketenen der werkeloosheid en slaafsche onderwerping te klinken. Dit verblijdende verschijnsel wordt evenwel in geene geringe mate verduisterd, daar verreweg de grootste menigte der Israëlieten nog een blind geloof in het Rabbinismus stelt, zijne uitspraken voor verbindend houdt en dien ceremoniëlen cameleon eerbiedigt en hulde brengt! De aanhangers van het Talmudisch geloof, door het godsdienst-onderwijs bedorven, dat zij eenmaal in bedorvene scholen ontvingen, zijn dusdanig tot verloochening der rede en het gezond verstand *versteend*, dat bij hen de gewoonte in een godsdienstig leerstelsel is veranderd, om alles zonder onderscheid als *waarheid* te eerbiedigen, dewijl het te regt of ten onregte, tot den huidigen dage, den schijn-stempel der waarheid gedragen heeft.

Zulk een ijzer en verjaard stelsel, volgens hetwelk, al hetgeen geldend is, alleen daarvan zijn regt ontleent, dewijl het altijd geldend geweest is, achten wij des te schadelijker, daar het iedere kiem van vooruitgang en ontwikkeling ter nederdrukt en het maatschappelijke leven aan de rots des stilstands kluistert. Dat logen-systheem moet bij den Israëliet bestreden en vergeten worden, wanneer hij eenmaal den voor hem zoo noodige trap van godsdienstige beschaving bereiken zal; het was altijd — en het is helaas nog het troetelkind derzulken, welke wij als de vijanden des lichts maar al te dikwerf in ons midden hebben en boven welker vermeend gezag wij ons eindelijk verheffen moeten.

De middelen om het kwaad te keer te gaan zijn intusschen niets minder dan gemakkelijk. De weg tot eene door het gezond verstand gebillijkte en met den geest des tijds overeenstemmende betere orde van zaken werd tot dus verre ontoegankelijk gemaakt, doordien men zich den waan overgaf, als ware het afschaffen, veranderen of wijzigen van *enkele* Talmudische ceremonien en voorschriften toereikend om het euvel te onderdrukken. De maatregel der godsdienst-hervorming moest vooral met geene overijling ondernomen worden; de slakkengang was hier verkiesselijk, en tusschen het afschaffen van het eene ding en het andere oordeelde men ruime tijdkloven noodig. Men verloor daarbij de talloosheid der voorschriften uit het oog; men vergat dat er eeuwenreeksen kunnen verloopen, voor dat de last verligt, voor dat het juk zal afgeworpen zijn. Indien men bij den tegenwoordigen slender blijft volharden, hoe vele Rabbijnen-vergaderingen zullen er dan nog vereischt worden, die alle, voor het maatschappelijk en godsdienstig belang van het tegenwoordige en opkomende geslacht, even zoo vruchteloos zullen ten einde loopen, als de drie gehoudene vergaderingen reeds ten einde geloopen zijn!

Wie lust heeft volge het *codex religiones* slechts op den voet om van de eindeloosheid der godsdienst-bepalingen overtuigd te zijn. Hoe zal, hoe wil men er mede ten einde komen. Men verbeelde zich de zinneloosheid van het plan, om door het jaarlijksch uitscheppen eens enkelen emmer waters, het bekken des grooten oceaans te ontblooten. Wij bezitten God zij dank een weg die korter is en met meer zekerheid het bereiken des doels belooft: Men zweere het geloof aan den Talmud af en verbanne de Hebreeuwsche taal uit kerk en school.

De helderdenkende HOLDHEIM zegt:

« Al hetgeen men ons van een Talmudisch Jodendom verhaalt is over het algemeen een herschenschim. Er is geen streng, Talmudisch Jodendom in wezen. De wetenschap heeft sedert lang over de gezagloosheid des Talmuds beslist, zelfs zij die de onwaarde van dat werk schromen te bekennen, hebben zich sedert lang er boven verheven."

Opzigtelijk het gebruik der landtaal drukt hij zich volgender wijze uit:

« Hoe meer de landtaal de taal der eeredienst wordt, hoe meer de godsdienst aan zedelijke waarde zal winnen." Ik voeg er mijner zijds bij, hoe *minder* het doode Hebreeuwsch tusschen den Israëliet en zijnen God staat, hoe meer de openbare eeredienst, een waarachtige zegen *voor hem* moet worden, van welken hij tot dusverre verstoken bleef.

Heeft de ceremonie-wet nu eenmaal hare vermeende waarheid verloren, dan staat zij als logenaarster daar, dewijl er tusschen waarheid en logen geen middenweg te vinden is. Die wet strijdt met den geest des tijds. Zij rust op een levenloos geloof dat ieder vrij en redelijk onderzoek verbiedt. Licht voor begrip en doorzigt is intusschen de eerste behoefte voor den met denkvermogen begaafden mensch. In volkomen bewustzijn en zedelijke overtuiging te handelen, over al hetgeen hij hoort, ziet en ondervindt na te denken, naar de oorzaken en het doel der dingen te vorschen, blikken in het voorledene en de toekomst te werpen, en beide aan elkander te verbinden, ziedaar voorregten die den mensch tot mensch verheffen. De waarheid te zoeken en te erkennen, in zake van godsdienst-geloof zich zelven rekenschap te geven, is het leven en voedsel des geestes. Eene godsdienst die den toets van onderzoek en nadenken kan doorstaan, en daartoe den vrijen toegang laat, leert ons best den eeuwige en zijne werken kennen; zij alleen kan de spoorslag tot deugd en goede daden zijn, want zij leidt ons tot eene zuivere aanbidding en vereering eener hoogste voorzienigheid, die alleen door deugd, liefde en kinderlijk vertrouwen en in geene deele door ijdele pligtplegingen en nietige inachtnemingen wordt gehuldigd. Mogt zij weldra het erfdeel Israëls zijn! *(Vervolg hierna.)*

MENGELINGEN.

De *Noord-Brabander* van den 8. dezer bevat een artikel over het weigeren van gratie aan den he[er] VAN HULST. Wij nemen daarvan het navolgende [...]

» Een moedig burger, de heer VAN VLIET, hee[ft] gewaagd, te beproeven of die taal tot voor den [...] zou komen; en aan den Vorst een adres gerigt, met eene loyale openhartigheid en onbevreesdhe[id] [...] heid tot hem spreekt. De *Arnhemsche Courant* [...] dingsdag, deelt hetzelve mede; maar zal het [...] tot onder de oogen van Hem, aan wien het geri[gt] [...] of zoo ja, zal het dan niet eerst, of tegelijk ge[com]mentarieerd, dat is: vervalscht in de bedoelingen, [ge]lasterd in den schrijver, worden? Het moge zoo [...] de heer VAN VLIET heeft niettemin eene goede bu[rger]daad verrigt.

» Maar, zullen wij het laten blijven bij loutere [...]ten over het lot van den heer VAN HULST, bij [een]voudige beschouwingen over de gevolgen van he[t] [...]beurde. Neen. De geheele vrije, onafhankelijke pers moet zich de zaak van den heer VAN [HULST] aantrekken; de gansche Natie zelfs moet zich [...] gelegen laten leggen. Op dan! Dat een ku[ndig] onafhankelijk burger en regtsgeleerde, de ver[...] van den heer VAN HULST bij voorbeeld, een nie[uw] [...]roep op den Koning, en zijn regtvaardig, gev[oelig] ridderlijk hart opstelle; dat daarvan afschriften [...] de onafhankelijke bladen gezonden worden, da[t] elk, die nog belang in vrijheid en het daarmede verbonden heil des vaderlands stelt, door zijne [...]kening, zijne bede aan den Koning kunne doen [...] en gewis zal de Koning, wanneer hem de be[de] een groot, zeer groot aantal zijner beminde on[derda]nen onder het oog komt, niet langer weigeren verleenen, hetgeen hij voorzeker gaarne al dadelijk verleend hebben, indien niet een verderfelijke i[n] zijn koninklijk en grootmoedig karakter hadden [...] dwang gehouden, door het grootst en aanzienlijk[st] der Natie bij den troon verdacht te maken. Wij [...] ons zullen met al onze krachten aan eene zoo na[...] zaak medewerken."

ADVERTENTIEN.

STOOMJAGTEN

varende in het Beurtveer tusschen de Ste[den]

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Pla[atsen].

October 1846.

Van Middelburg.				Van Rotterda[m].		
Dinsdag	13,	's mr.	4½ ure.	Dingsdag	13,	's mr.
Donderd.	15,	«	7 «	Donderd.	15,	«
Zaturdag	17,	«	9 «	Zaturdag	17,	«
Zondag	18,	«	9 «	Zondag	18,	«

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 10. October. Sedert den 8. dezer zij[n] ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Rovell, J. de Bonningse, Villa Nova, fruit; Cleon[...] Rahlf, Bordeaux, wijn; Thetis, G. Klim, Odessa, lijn[...]row, J. Randoll, Londen, Entreprise, G. Caliero, Ca[...]poli, beide stukgoed; Falken, J. Scherensen, Oostzee, Jaide, M. Shupman, Mantanzas, suiker.

Voor Gend bestemd:

Franciscus, ..., Villa Nova, fruit.

Voor Boston bestemd:

Holland, J. Iwen, Rotterdam, passagiers.

Voor New York bestemd:

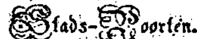
Theodoor, J. Dafty, laatst van Antwerpen, stukgoed [...]giers.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van [...] naar zee gezeild.

Anna Dorothea, A. Faster, Bergen, Oscar, L. Dolh[...]stad, beide ballast; Eugène, J. Reenors, vlas, Hull; [...] J. Ruch, Rostock, Elisabeth, M. Albrechts, Gothenbu[rg] [...]ol, J. Molm, Straalsund, Gerry, J. Moller, Rostock; [...] J. Well, New-Castle, alle ballast, Olof, J. Wesbron, [...] New York; Johanna, J. Melow, stukgoed, Amsterdam.

Van Gend gezeild:

Providencia, M. A. Ahrens, ballast, Rostock.

Opening des morgens ten 4 1/2 ure.
Sluiting des avonds 7 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en [...]keus- en buitenpoort ten 10 ure.

Zijne vingers krompen ineen. Met een gebogen hoofd den grimlach op zijne lippen, zag hij mij met een halfgesloten oog, met eene bittere uitdrukking van beleediging en hoon aan.

« Geef hun genade, Jago!" vervolgde ik, « en ik zal uw broeder, uw vriend, uw slaaf zijn. Wij zullen voortaan een dak, een bed, een gevoelen hebben. Mijn God! voor de beide wezens die gij wilt dooden, zou ik u duizendmaal mijn leven geven."

« Gij, mijn vriend! ... gij mijn broeder! ... Het bloed der Bandeira's bloost reeds op het gezigt van u, verachtelijke telg der Calvina's. Ik wist dat gij een eerlooze waart; maar thans vindt ik in u een lafaard. Gij zijt genadig, heilige vrouw van Neda!"

Toen verhief zich een dof gemompeld in de vijandelijke legerplaats, hetwelk zich zelfs onder mijne soldaten verbreidde. Mijn vader had zijne banden verbroken, den doek van zijne oogen afgescheurd, zijne dochter in zijne armen genomen, en bragt haar mij, om haar te verdedigen en te redden. Ik liep naar hem toe ...

« Vuur!" brulde Bandeira.

Twaalf kogels doorkliefden de lucht. De heldhaftige Pedro boog zich onder zijnen last en kroop over den grond tot voor mijne voeten.

« Neem haar, neem haar, Esteban! Ik sterf.... wreek mij!"

Ik had ze beiden opgenomen, en vlug, als eene booze geest, die eene vrouw ontvoert, legde ik weinig minuten later, mijnen dierbaren last in het midden mijner vrienden neder.

« Aan het werk, mijne kinderen!" zeide mijn luitenant. « Versperт de poort, ieder op zijnen post. Dood aan de moordenaars, leve de constitutie!"

Twee kogels hadden mijnen vader in de zijde getroffen; het bloed verstikte hem. Bij elke hartklopping werd hij bleeker, zijne lippen blaauwer, zijne blikken zwakker. Carmel, bleek als een marmeren beeld, bleef bewegingloos naast hem liggen. Maar stierf het leven langzaam bij eenen weg, het zou weldra in de andere herleven. Al mijne wenschen, al mijne vrees bepaalden zich bij den ongelukkigen Pedro.

« Is zij gewond?" lispelde hij.

« Neen, vader!" hernam ik, « gij hebt haar gered."

Toen verhelderde een straal van geluk zijn gelaat, hetwelk op nieuw de smart van den doodstrijd misvormde. Zijn hoofd rolde pijnlijk op mijnen arm. Wat is het verlies van een geliefd voorwerp eene smartelijke zaak! Hoe deinst de mensch terug, als hij dien laatsten adem ziet uitblazen, waarvan de werking in ons zwak ligchaam de warmte en het leven doet omloopen. Men zou de leden van den zieltogende zoo gaarne willen verwarmen, ten koste van zijn eigen leven, dat leven willen op[...] welk uitdooft, en de dood verwacht met verschrikkel[ijk] [...] zoodat men weldra een koud overblijfsel, een onbezie[lde] [...] voor zich heeft.

Eene ligte kleur bedekte op dit oogenblik de wang[en] [...]mel. Langzamerhand kwam zij weder tot hare kennis [...] te glimlagchen; maar het was een glimlach, die mij [...] Ik meende, dat zij zinneloos was. Daarna kroop zij op [...] voort, beschouwde het slagtoffer van Jago, vouwde h[are handen] en liet ze zuchtende vallen. Eindelijk wierp zij zich o[p de] aard.

« Mijn vader!" zeide zij; « leef voor ons!"

Een smartelijke zucht ontsnapte aan de borst van de[n] [...] Hij verzamelde al zijne krachten, legde zijne hand ten [...] zijnen vaderlijken zegen op het hoofd van zijne doch[ter] [...] zelve daarna met hare kussen bedekte, stortte nog [...] en uitte nog deze treurige woorden:

« Mijne kinderen, vaartwel.... bemint elkander.... wreek mij! ...." (Vervolg [hierna.])

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN[...]